

Hoe het sloopwerk door straling begint: Nitrosatieve/oxidatieve stress (Warnke) & calciumflux (Goldsworthy)

Het verzwegen kwanteneffect van continue zwakke bestraling: De onomkeerbare schade aan mitochondriaal DNA en daarmee de verwoesting van niet alleen onze generatie en de volgende generaties, maar van mogelijk onze hele evolutie

Dr. Ulrich Warnke ontdekte dat permanente blootstelling aan zwakke microgolven chronische nitrosatieve/oxidatieve stress veroorzaakt. Chronische nitrosatieve/oxidatieve stress beschadigt de mitochondria, de 'energiecentrales' in onze cellen. *Mitochondriopathie* is de basis van veel hedendaagse chronische ziekten. Denk aan de ziekte van Alzheimer, multiple sclerose, Parkinson, diabetes, fibromyalgie, arterosclerose en zwaarlijvigheid. Buitengewoon verontrustend hierbij is dat chronische nitrosatieve/oxidatieve stress gegarandeerd onomkeerbare schade zal aanrichten aan het mitochondriaal DNA (Kremer 2003, Kublinski 2004). Dit mitochondriaal DNA is tien keer gevoeliger voor nitrosatieve/oxidatieve stress dan het cellulair DNA. Dit komt omdat in tegenstelling tot cellulair het mitochondriaal DNA niet over ingebouwde DNA-zelfreparatiemechanismen beschikt, vanwege een zeer laag gehalte beschikbaar weefselproteïne.

Niet-ioniserende vormen van straling, zoals de telecom/radar/draadloosindustrie die gebruikt zijn elektromagnetische golven met fotonenergieën die te zwak zijn om atomaire bindingen te verbreken. Vandaar dat ze dus voor niet gevaarlijk worden verklaard buiten de thermische grenzen van ICNIRP, door de Repacholi/IEEE/ICNIRP aangestuurde desinformatiemachine (de wetenschap denkt daar heel anders over).

Op grond hiervan stelt de financieel-politieke misformatieformule dat er alleen *opwarmingschade* bestaat en geen *elektrische* schade, terwijl ons hele lijf letterlijk van bioelektriciteit aan elkaar hangt. De WHO schrijft over de "wetenschappelijk onderbouwde en verzorgingsbenaderingen voor EM-velden": "Wetenschappelijk onderbouwde beoordelingen van de potentieel schadelijke gevolgen van blootstelling aan EM-velden vormen de basis van risicobeoordelingen en zijn tevens een essentieel onderdeel van een passende reactie van het beleid. De aanbevelingen in de richtlijnen van de ICNIRP zijn het resultaat van grondige wetenschappelijke toetsing van relevante, in de wetenschappelijke literatuur gepubliceerde onderzoeken op het gebied van de geneeskunde, epidemiologie, biologie en dosimetrie." En dat is zoals het WHO drommels goed weet volledig uit de duim gezogen en het publiceren van dit soort leugens is gezien de immense gevolgen voor de volksgezondheid zonder overdrijving misdadig te noemen. Ook zeer zwakke elektromagnetische velden ver onder de ICNIRP/WHO- grens zijn levensgevaarlijke verwekkers van terminale ziektes als men er onafgebroken mee in contact staat doordat de gemeente bijvoorbeeld een zendmast plaatst bij werk en of woning of werd gegrepen door de Wi-Fi-hysterie. Dit mede door het zogeheten *cumulatief effect* van door het lichaam geabsorbeerde straling. Straling stapelt zich jaar na jaar als het ware op tot een kritieke grens wordt bereikt. Dit is de inmiddels door de Zweedse overheid erkende *elektrohypersensitiviteit*. Het lichaam is dan zo intolerant naar straling geworden dat zelfs bij korte blootstelling letterlijk overal kleine bloedingen in bijvoorbeeld de

ingewanden kunnen optreden en daarnaast vind er al in een eerder stadium voortdurende ontregeling van de hysteminebalans plaats. Dit verklaart de explosief toenemende overgevoeligheid, de toenemende allergieën, vermoeidheid en chemosensitiviteit van de laatste jaren. Het lichaam wordt letterlijk allergisch voor straling, ook voor zeer zwakke straling die nauwelijks meetbaar is en vele malen meer prikkelbaar voor elke andere stof, die door het gezonde lichaam nog niet als allergeen werd herkend, maar nu wel. Het meest rudimentaire “stappenplan” waarmee via gedwongen bestraling de gezondheid van miljoenen burgers wordt gemodificeerd tot een goudmijn voor de farmaceutische annex kankerindustrie met middeltjes vol bijwerkingen ziet er dan omgekeerd zo uit:

- Mitochondropathy (door straling onherstelbaar beschadigd mitochondriaal DNA) vormt het elementaire begin van een omvangrijk scala aan welvaartziekten en klachten.
- Hieraan vooraf gaat de door straling, ook van zeer “zwakke” velden veroorzaakte nitrosatieve/oxidatieve stress.
- Weer hieraan vooraf gaat de ontregeling van de spin van het NO-molecuul door elektromagnetische velden. Dit kwanteneffect is dus het meest elementaire argument om aan te geven dat de ICNIRP-conclusies veel te kort door de bocht zijn. De mens (maar ook dier en plant) wordt niet door opwarming beschadigd maar het bioelektromagnetisch systeem van ons lichaam wordt *elektrisch en zelfs op kwantenniveau beschadigd* via al in de jaren '70 bestudeerde unieke kwanteneigenschappen van de spin van het NO-molecuul in relatie tot de frequenties gebruikt in de telecom/draadloosindustrie. Ulrich Warnke geeft een uitgebreid wetenschappelijk overzicht van de directe gevolgen van de hierboven al geïntroduceerde gevolgen van nitrosatieve-oxidatieve stress:

- I. Verstoring van het functioneren van de mitochondria
- II. Storingen in het suikerverbruik (pathologische laktatazidose)
- III. Verstoring van de neurotransmitterfunctie
- IV. Storingen van de cholesterinestofwisseling
- V. Storingen in de steroïde-hormoonsynthese
- VI. Storingen in de hemoglobinevorming
- VII. Het verwekken van mutaties (zie b.v.. ernstig verminkte plantengroei in Japan, blindgeboren kalveren - BA)
- VIII. Verstoring van de apoptose (= natuurlijke klok voor celdood; verstoring hiervan is een van de belangrijkste bases voor het ontstaan van kankers - BA)
- X. Superoxide-, en Peroxinitrietvorming (hoogtoxisch)
- X. Verstoring van de zinkhuishouding
- XI. Immuunsysteem-wisselmechanisme: TH1-TH2-Switch (verstoring T-cellen = hulpcellen)
- XII. „acquired energy dyssymbiosis syndrom, AEDS” (Cottier et al. 1995):

Warnke is zeer uitvoerig en grondig in het toelichten van alle 12 hierboven genoemde punten in zijn artikel “*Schädigungen des Menschen durch Hochfrequenzsender sind seit Jahrzehnten - Stand des Wissens*“. Als de draadloosgekte niet wordt gestopt en er niet heel snel een abrupt einde aan de draadloze samenleving komt dan zal de mitochondriale schade niet alleen de komende decennia haar tol eisen, onder meer in een aanhoudende kankerpandemie, maar, omdat deze *onomkeerbare schade* ook wordt doorgegeven bij de voortplanting, de hele evolutie ontwrichten op een wijze die gelijkenissen kan gaan vertonen met het uitsterven van de dinosauriërs. Behalve wijzelf wordt overal ter wereld de hele natuur beschadigd. In dit boek is helaas geen ruimte om de toelichtingen bij alle twaalf punten van Warnke de revue te laten passeren, dus moet ik me beperken tot de verwijzing naar zijn uit twee delen bestaande

artikel. Een artikel waarvoor hij direct de Nobelprijs zou moeten ontvangen gezien de baanbrekendheid ervan voor het wetenschappelijk inzicht om de kolossale implicaties van stralingwanbeleid internationaal te keren voor het helemaal te laat is en de al op handen zijnde planetaire catastrofe in de hogere versnelling gaat in de richting van een ‘biokrach’:

Schädigungen des Menschen durch Hochfrequenzsender sind seit Jahrzehnten "Stand des Wissens"

Teil I: Pathologischer Wirkungsmechanismus der Schädigung: induzierter Nitrosativer/oxidativer Stress

Teil II: Physikalisch möglicher Mechanismus der Schädigung: NO-Radikal-Anregung und -Stabilisierung durch Kombination von DC-Feldern mit Radio- und Mikrowellen

Dit artikel is ook te vinden op sandalfon.groningen.org en kan heel goed wel eens een van de belangrijkste biologisch/medische ontdekkingen verwoorden van de 21ste eeuw, met als het meezit gevolgen voor alle daarop volgende eeuwen. Het zal ervan af hangen of binnen de huidige infowars de cultural creatives het zullen winnen van de Orwelliaanse tendensen van de NWO-beweging.

De gepulste straling van microgolven en de calcium-flux als basis van talloze stralingsklachten naast nitrosatieve-oxidatieve stress, melatoninereductie en daling van cholinesterase en serotonine.

Nitrosatieve oxidatieve stress krijgt assistentie door de invloed van constante blootstelling aan niet-ioniserende straling op calcium-ionen. Dit proces is al jaren bekend en wordt de *calcium-flux* genoemd. Onze celmembranen zijn grotendeels uit calcium-ionen opgebouwd die als het ware het cement vormen die de membranen bijeen houden. Bij constante blootstelling aan elektromagnetische velden (ook aan “zwakke” velden ver onder de ICNIRP-normen) worden calcium-ionen uit deze membranen gekatapulteerd waardoor ze kapot gaan, gaan lekken en er bovenop de nitrosatieve oxidatieve stress nog sneller DNA-beschadiging optreedt. Dit gebeurt in ons hele lichaam, dat feitelijk letterlijk uiteen begint te vallen. Prof. Andrew Goldsworthy, inmiddels gepensioneerd Lecturer in Biology van het Imperial College London bracht dit proces ook voor de leek op het vlak van deze moeilijke materie heel begrijpelijk onder woorden:

“We worden continue misleid door elementen uit de mobiele telefoonindustrie en elektronische industrie (die enorme sommen geld hebben geïnvesteerd in de infrastructuur) om ons te laten geloven dat gepulste microgolven zoals gebruikt bij mobieltjes en Wi-Fi onschuldig zijn. Hun enige rechtvaardiging hiervoor is dat de straling te zwak is om significante hitte te veroorzaken wanneer ze geabsorbeerd wordt door levend weefsel. Ze schijnen echter het feit te veronachtzamen dat levende cellen afhankelijk zijn van elektriciteit en elektrisch geladen atomen en moleculen (ionen) om hun gezond functioneren te behouden. Cellen kunnen daarom *elektrisch* worden beschadigd door elektrische straling die veel te zwak is om significante opwarming te veroorzaken. Onze cellen gebruiken bijvoorbeeld de energie uit voedsel om ionen uit de mitochondria te pompen (de krachtcentrales in de cel). Deze worden dan daarna weer binnengelaten door een ATPase (een enzym dat een beetje op een waterrad lijkt). Elke draaiing van het rad genereert een molecuul ATP, de primaire energie-eenheid van de cel. Het komt er dus op neer dat een elektrische lading die in en uit deze kleine structuurtjes stroomt in vrijwel al onze lichamelijke energie voorziet. Een deel van dit ATP wordt dan gebruikt om ionen uit de cel te pompen. Wanneer ze via speciale

enzymen (transporteurs genaamd) terugkeren in het celmembraan, dragen ze essentiële voedingsstoffen met zich mee die de cel moet absorberen. Dus we gebruiken ook elektriciteit om voedsel op te nemen.

Een ander voorbeeld vinden we in onze zenuw-, en hersencellen. Deze gebruiken ATP om natrium-, en kaliumionen door hun externe membranen te pompen. Zenuwimpulsen worden gegenereerd wanneer deze ionen plotseling worden teruggetrokken om scherpe stroompiekjes te geven.

Ten slotte, maar even belangrijk worden de membranen zelf (die maar twee moleculen dik zijn) met elektriciteit bijgehouden. Ze bestaan hoofdzakelijk uit negatief geladen moleculen die bijeen worden gehouden door positief geladen ionen (voornamelijk calcium-ionen), die functioneren als een soort cement. Helaas slagen zwakke elektromagnetische velden er in om met zachte hand een aantal van deze calcium-ionen los te peuten, wat de membraan verzwakt en deze sneller doet lekken. Als gevolg hiervan worden onze lichamen minder efficiënt in het produceren van energie en neigen onze zenuw-, en hersencellen meer tot het genereren van foute impulsen. Foute impulsen gegenereerd in sensorische cellen kunnen de symptomen van elektro sensitiviteit geven, terwijl die welke in de hersenen worden gegenereerd het mentaal functioneren kunnen beïnvloeden en ook tot stressgerelateerde hoofdpijn kunnen leiden. Zelfs mensen die zichzelf niet als elektro sensitief beschouwen krijgen vaak hoofdpijn en andere onaangename klachten wanneer ze voor langere tijd bloot staan aan de straling van Wi-Fi, snoerloze telefoons en mobieltjes.

Andere gerapporteerde gevolgen van langdurige blootstelling aan gepulste microgolven omvatten een verhoogd kankerrisico en het verlies van vruchtbaarheid. Dit lijkt geassocieerd te zijn met waarneembare schade aan cellulair DNA, waarschijnlijk als een gevolg van de lekkage van spijsverteringsenzymen uit de lysosomen (kleine deeltjes in levende cellen die de spijsvertering doen en afval recyclen) waarvan de membranen zijn beschadigd door de straling. De pulsen die worden gedragen door *microgolven* zijn bijzonder schadelijk. Dit is omdat hun zeer korte golflengte de transmissie mogelijk maakt van pulsen met een extreem snelle stijg-, en daaltijd en het is deze snelheid waarmee de velden veranderen (eerder dan hun totale energie) die de meeste biologische schade veroorzaakt. Dit katapulteert vitale calcium-ionen uit de celmembranen, waardoor ze als gevolg gaan lekken. Deze lekkage kan de grote meerderheid verklaren van de waargenomen negatieve effecten voor de gezondheid van langdurige blootstelling aan elektromagnetische straling. Het is daarom onverstandig en beargumenteerd gevaarlijk om langere periodes te worden blootgesteld aan Wi-Fi-transmitters, snoerloze telefoons en mobiele telefoons (vooral hun basisstations [= zendmasten] die 24 uur per dag 7 dagen in de week stralen). Publieke ruimtes moeten er zeker niet van worden voorzien voordat alle risico's aan een onafhankelijke evaluatie zijn onderworpen. Alle claims die stellen dat ze onschuldig zijn omdat ze geen opwarming veroorzaken zijn volstrekt onverantwoord.

..//“

Leggen we de oxidatieve/nitrosatieve stress van Warnke naast de calcium-flux van Goldsworthy dan krijgen we het zachte allesverwoestende langetermijneffect van chronische blootstelling aan zwakke microgolfstraling angstaanjagend duidelijk voor ogen: onze hele biologische basisstructuur wordt feitelijk langzaam maar zeker op celniveau uiteengereten. En dat langzame uiteenrijten van het lichaam gebeurt nu bij honderden miljoenen mensen over de hele wereld tegelijk!